

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 2013 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ograniczeń produkcji, obrotu lub stosowania substancji i mieszanin niebezpiecznych lub stwarzających zagrożenie oraz wprowadzania do obrotu lub stosowania wyrobów zawierających takie substancje lub mieszaniny²⁾

Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. Nr 63, poz. 322 oraz z 2012 r. poz. 908) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie ograniczeń produkcji, obrotu lub stosowania substancji i mieszanin niebezpiecznych lub stwarzających zagrożenie oraz wprowadzania do obrotu lub stosowania wyrobów zawierających takie substancje lub mieszaniny (Dz. U. poz. 180) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. 1. Zakazuje się obrotu polegającego na sprzedaży dla konsumentów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) metanolu (CAS 67-56-1);
- 2) substancji zawierających metanol w stężeniach większych niż 3 % wagowych;
- 3) mieszanin zawierających metanol w stężeniach większych niż 3 % wagowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do następujących substancji lub mieszanin zawierających metanol w stężeniach większych niż 3 % wagowych:

- 1) paliw do silników stosowanych w modelarstwie;
- 2) paliw do silników spalinowych używanych w sportach motorowodnych;
- 3) paliw do ogniw paliwowych;
- 4) biopaliw ciekłych w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.³⁾).”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 2012 r., pod numerem 2013/.../PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902 i Nr 205, poz. 1208.

UZASADNIENIE

Podstawą prawną do wydania niniejszego rozporządzenia przez Ministra Gospodarki jest art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. Nr 63, poz. 322 oraz z 2012 r. poz. 908), zwanej dalej „ustawą”, który upoważnia ministra właściwego do spraw gospodarki, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, ministra właściwego do spraw środowiska lub ministra właściwego do spraw rolnictwa, w przypadku stwierdzenia, że produkcja, obrót lub stosowanie substancji niebezpiecznej, mieszaniny niebezpiecznej, substancji stwarzającej zagrożenie lub mieszaniny stwarzającej zagrożenie stwarzają nieuzasadnione ryzyko dla zdrowia człowieka lub środowiska, lub gdy wynika to z porozumień międzynarodowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, ograniczeń:

- 1) produkcji, obrotu lub stosowania takiej substancji lub mieszaniny,
 - 2) wprowadzania do obrotu lub stosowania wyrobów zawierających taką substancję lub mieszaninę
- uwzględniając w szczególności zastosowania takiej substancji lub mieszaniny, stosowanie w stężeniu lub proporcjach przewyższających określony poziom, występowanie w określonych stężeniach lub ilościach w określonych wyrobach.

Celem rozporządzenia jest wykonanie ww. upoważnienia ustawowego, na wniosek Ministra Zdrowia z dnia 5 października 2012 r. Handel detalicznymi produktami zawierającymi alkohol metylowy do 1 czerwca 2010 r. był w Polsce regulowany przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie ograniczeń, zakazów lub warunków produkcji, obrotu lub stosowania substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych oraz zawierających je produktów (Dz. U. Nr 168, poz. 1762, z późn. zm.), które zakazywało wprowadzania do obrotu handlowego dostępnego dla konsumentów produktów zawierających więcej niż 3 % alkoholu metylowego. Powyższe rozporządzenie zostało na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o substancjach i preparatach chemicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 20, poz. 106) utrzymane w mocy nie dłużej niż do dnia 1 czerwca 2010 r. Rozporządzenie to wdrażało dyrektywę Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 262 z 27.09.1976, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 3, str. 317), która została uchylona z dniem 1 czerwca 2009 r. Ograniczenia określone w uchylonej dyrektywie 76/769/EWG (również w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie ograniczeń, zakazów lub warunków produkcji, obrotu lub stosowania substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych oraz zawierających je produktów) zostały zawarte w przepisach art. 67 oraz w załączniku XVII rozporządzenia (WE) Nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”. Rozporządzenie REACH obowiązuje bezpośrednio w państwach członkowskich i nie wymaga osobnego wdrożenia.

Przygotowany w 2010 r. projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki zawierający przepisy w sprawie ograniczeń wprowadzania do obrotu alkoholu metylowego nie został przyjęty przez Komisję Europejską w trakcie procesu notyfikacji. Komisja Europejska

w swojej opinii argumentowała to faktem obowiązywania przepisów tytułu VIII, rozporządzenia REACH dotyczących „ograniczenia produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania niektórych niebezpiecznych substancji, preparatów i wyrobów”. Komisja Europejska poinformowała, że wprowadzenie dalszych ograniczeń dla metanolu jest możliwe wyłącznie na poziomie Unii Europejskiej, jednocześnie, wskazując przepis art. 129 (klauzula ochronna), który zezwala na wprowadzenie przez państwo członkowskie środków tymczasowych.

Zgodnie z obecnie obowiązującym stanem prawnym tj. rozporządzeniem REACH, na szczeblu Unii Europejskiej nie zostały wprowadzone przepisy ograniczające obrót produktami zawierającymi alkohol metylowy. Działania włoskich organów właściwych zmierzające do zharmonizowanej klasyfikacji dla metanolu są w początkowej fazie procesu legislacyjnego.

Obecnie, w krajowym porządku prawnym, zgodnie z ustawą, substancja chemiczna i jej mieszanina musi być właściwie oznakowana, natomiast do produktów zawierających metanol mają zastosowanie tylko przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 11 czerwca 2012 r. w sprawie kategorii substancji niebezpiecznych i mieszanin niebezpiecznych, których opakowania wyposaża się w zamknięcia utrudniające otwarcie przez dzieci i wyczuwalne dotykiem ostrzeżenie o niebezpieczeństwie (Dz. U. poz. 688). Przepisy § 4 tego rozporządzenia wskazują, że jeżeli substancja lub mieszanina, które są przeznaczone dla ogółu społeczeństwa, zawiera metanol w stężeniu równym lub większym niż 3 %, opakowanie takiego produktu, niezależnie od pojemności musi być wyposażone w zamknięcia utrudniające otwarcie przez dzieci.

W grudniu 2011 r. ośrodki leczenia ostrych zatruc zaczęły alarmować Biuro do spraw Substancji Chemicznych i opinię publiczną o wzrastającej liczbie zatruc metanolem, w tym zatruc śmiertelnych, spowodowanych, przynajmniej w części, spożywaniem zawierających metanol płynów do spryskiwania szyb samochodowych. Informacje te potwierdzają dane z niektórych laboratoriów toksykologicznych w ośrodkach leczenia ostrych zatruc wskazujące liczbę pacjentów, u których wykryto metanol we krwi.

Tabela: Stwierdzone przypadki zatruc metanolem zgłoszone przez laboratoria toksykologiczne ośrodków ostrych zatruc w latach 2009-2011

Rok/ośrodek	Łódź	Kraków	Rzeszów	Tarnów	Łącznie
2009	9	5	8	11	33
2010	6	8	4	3	21
I półrocze 2011	15	6	1	5	27
II półrocze 2011	42	5	2	8	57

Porównanie danych przypadających na okres 2009 r. i 2011 r., kiedy obowiązywały przepisy ograniczające sprzedaż konsumentom z okresem, kiedy już nie obowiązywały od kilkunastu miesięcy pozwalają zaobserwować 2,5 – krotny wzrost liczby zatruc (z 33 do 84 przypadków).

Kolejna analiza danych otrzymanych z 12 (spośród wszystkich 14) działających Zakładów Medycyny Sądowej w Polsce wykazała podobny trend wzrostowy. Na podstawie danych liczbowych potwierdzających obecność metanolu w analizowanym materiale sekcyjnym, Zakłady Medycyny Sądowej łącznie w 2009 r. wskazały na 13 takich przypadków, w 2011 – 79 przypadków, natomiast w 2012 r. już 89 (dane z 11 zakładów). Szczególnie dane za 2011 r. i 2012 r. mogą potwierdzić wcześniejsze obserwacje o narastającym systematycznie problemie występowania zatruc wśród konsumentów.

W toku trwających prac legislacyjnych nad projektem niniejszego aktu mając na uwadze dalsze monitorowanie zatruc metanolem wśród konsumentów, w IV kwartale 2012 r. zwrócono się ponownie do Ośrodków Ostrych Zatruc w Polsce oraz Zakładów Medycyny

Sadowej z prośbą o przedstawienie danych na temat zatruc metanolem odnotowanych w 2012 r.

Kolejna analiza wyników przedstawiona przez Konsultanta Krajowego w dziedzinie Toksykologii Klinicznej, wykazała, że w ciągu 2012 r. w dwunastu województwach stwierdzono łącznie 176 przypadków potwierdzonych zatruc metanolem wśród konsumentów. Dla porównania z okresem 18 miesięcznym (od czerwca 2010 r. do grudnia 2011 r.), dane na temat zatruc metanolem uzyskane z 8 ośrodków ostrych zatruc świadczyły o 109 takich przypadkach (24 zakończonych zgonem pacjentów).

Dalsza szczegółowa analiza danych z dwóch ośrodków: Oddziału Toksykologii Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi oraz Regionalnego Ośrodka Ostrych Zatruc z Oddziałem Toksykologii Klinicznej Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu w 2010 r., 2011 r. i 2012 r. wskazuje, że liczba zatruc w poszczególnych latach wynosiła odpowiednio: 9, 51 oraz 59 przypadków. Do większej liczby zatruc metanolem dochodziło w miesiącach jesienno-zimowym.

Wśród 59 przypadków zatruc w 2012 r., stwierdzono 13 przypadków zatruc płynami do spryskiwania szyb samochodowych i 7 produktami pochodzenia czeskiego. W przypadku reszty zatruc źródło pochodzenia pozostało nieznane.

Należy podkreślić, że w 2012 r. stwierdzano również zatrucia płynami typu „denaturat” zawierający w swym składzie alkohol metylowy. W grudniu 2012 r. inspektorzy sanitarni z województw wielkopolskiego i zachodniopomorskiego odnotowali na swoim terenie śmiertelne przypadki zatrucia konsumentów spowodowanych spożyciem płynu znanego pod jedną z nazw „Denatura”. Łącznie zmarło 8 osób, pozostałych 5 osób było hospitalizowanych.

Problem zatruc alkoholem metylowym dotyczy przede wszystkim krajów położonych w północnej części Europy i jest ściśle powiązany z kulturą spożywania napojów alkoholowych w tych państwach. Z uwagi na zakaz wprowadzania do obrotu dla konsumentów mieszanin zawierających powyżej 3 % wagowych alkoholu metylowego jaki obowiązuje w Niemczech i Austrii oraz w państwach skandynawskich, w tych państwach nie występuje problem zatruc metanolem. Problem zatruc metanolem występuje natomiast w Finlandii oraz prawdopodobnie na Litwie, Łotwie i w Estonii gdzie zakaz nie obowiązuje. Co do zasady problem ten nie dotyczy krajów południowych, w których podstawowym alkoholem jest wino, wyjątek stanowią Włochy gdzie stwierdzono zatrucia alkoholem metylowym wśród emigrantów z Europy środkowej.

Mając na uwadze powyższe informacje, zasadne jest pilne wprowadzenie przepisów mających na celu ochronę zdrowia człowieka. Wprowadzenie przepisów dla metanolu jest możliwe na mocy art. 129 rozporządzenia REACH (klauzula ochronna) w sytuacji, gdy państwo członkowskie ma uzasadnione powody, by uważać, że w związku z daną substancją, w jej postaci własnej, jako składnika mieszaniny lub w wyrobie konieczne jest pilne działanie w celu ochrony zdrowia człowieka lub ochrony środowiska. W takim przypadku, nawet jeżeli substancja spełnia wymagania rozporządzenia REACH, państwo członkowskie może zastosować odpowiednie środki tymczasowe i jednocześnie niezwłocznie powiadamia o tej sytuacji Komisję Europejską, Europejską Agencję Chemikaliów i inne państwa członkowskie, podając powody swojej decyzji oraz przedkłada informacje naukowe lub techniczne, na których oparte są środki tymczasowe. W ciągu 60 dni od otrzymania takich informacji od państwa członkowskiego Komisja Europejska podejmuje decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 133 ust. 3 rozporządzenia REACH. Decyzja ta:

- 1) zezwala na zastosowanie środka tymczasowego na okres określony w tej decyzji lub
- 2) zobowiązuje państwo członkowskie do odwołania środka tymczasowego.

Jeżeli w przypadku decyzji środek tymczasowy zastosowany przez państwo członkowskie polega na ograniczeniu wprowadzania substancji do obrotu lub stosowania

substancji, zainteresowane państwo członkowskie rozpoczyna wspólnotową procedurę wprowadzania ograniczeń poprzez przekazanie Europejskiej Agencji Chemikaliów dokumentacji, zgodnie z załącznikiem XV do rozporządzenia REACH, w ciągu 3 miesięcy od daty decyzji Komisji Europejskiej. Za przygotowanie załącznika XV będzie odpowiedzialne Biuro do spraw Substancji Chemicznych.

Wprowadzenie ograniczenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, natomiast będzie skutkowało większą ochroną zdrowia i życia ogółu obywateli przez utrudniony dostęp do wskazanych produktów zawierających metanol.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia wypełni upoważnienie ustawowe z art. 26 ust. 1 ustawy.

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 11a ust. 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) oraz art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Na podstawie § 10 ust. 6a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów informuje się, iż nie zgłosiły się podmioty zainteresowane pracami nad projektem rozporządzenia w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Zgodnie z § 11 ust. 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem został przesłany do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Zgłoszone zostały uwagi dotyczące uzupełnienia oceny skutków regulacji o:

- 1) wskazanie liczby podmiotów produkujących, wprowadzających do obrotu lub stosujących metanol w stężeniach większych niż 3 % wraz z omówieniem wpływu projektowanego rozporządzenia na producentów tych wyrobów;
 - 2) przedstawienie problemu zatruc metanolem w innych krajach europejskich, z uwzględnieniem stosowanych sposobów przeciwdziałania temu zjawisku;
 - 3) omówienie wyników konsultacji społecznych i ich wpływu na treść projektu.
- Uwagi zostały uwzględnione w projekcie.

W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Zdrowia zgłosiło uwagę dotyczącą rozszerzenia zakresu rozporządzenia o wszystkie wyroby zawierające metanol za wyjątkiem niektórych paliw. Uwaga została przyjęta na konferencji uzgodnieniowej w dniu 22 marca 2013 r. Ponadto, uwagi zgłoszone przez Ministerstwo Finansów i Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zostały uwzględnione poprzez zmianę brzmienia zakazu na „Zakazuje się obrotu polegającego na sprzedaży dla konsumentów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”. Nowy zaproponowany zapis został zaakceptowany przez powyższe podmioty.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na podmioty produkujące i wprowadzające do obrotu alkohol metylowy, substancje oraz mieszaniny zawierające alkohol metylowy w stężeniach większych niż 3 % wagowych przeznaczone dla konsumentów. Rozporządzenie oddziaływać będzie także na konsumentów stosujących mieszaniny zawierające metanol jak również na organy nadzoru, które będą odpowiedzialne za jego egzekwowanie. Podmioty gospodarcze stosujące alkohol metylowy będą mogły zastosować zamienniki, np. alkohol etylowy.

Do prowadzonej przez Inspektora do spraw Substancji Chemicznych bazy danych, zgłoszono 48 niebezpiecznych mieszanin zawierających metanol powyżej 3% wagowych, przeznaczonych także do sprzedaży dla konsumentów, w tym 39 płynów do spryskiwaczy. Należy zaznaczyć, że liczba ta może być niedoszacowana z uwagi na fakt, iż prawdopodobnie nie wszystkie podmioty wypełniły obowiązek poinformowania ww. Inspektora wynikający z art. 5 ustawy z dnia 25 lutego 2011 o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. Nr 63, poz. 322 oraz z 2012 r. poz. 908). Jednocześnie należy zaznaczyć, że stwierdzono również zatrucia płynami typu „Denaturat” zawierającymi metanol w stężeniu powyżej 3 %.

Czysty alkohol metylowy jako substancja jest ogólnie dostępny na polskim rynku. Obrót tą substancją nie jest w żaden sposób kontrolowany, i każdy podmiot zarówno prowadzący działalność gospodarczą jak i osoba fizyczna może zakupić bez ograniczeń dowolną ilość metanolu. Sprzedaż odbywa się zarówno przez ogłoszenia w sieci Internet, jak i w sklepach z odczynnikami chemicznymi.

Ze względu na ogólną dostępność i szeroką sieć dystrybucji, nie jesteśmy w stanie dokładnie oszacować liczby konsumentów kupujących płyn do czyszczenia szyb samochodowych z dodatkiem metanolu przekraczających 3% wagowych. Uwzględniając jednak dostępność takich produktów w wielkopowierzchniowych marketach można przypuszczać, iż produkty zawierające metanol w stężeniach większych niż 3% mogą być używane przez kilkanaście milionów konsumentów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

Projekt rozporządzenia został przekazany do konsultacji następującym podmiotom:

- 1) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) Agencja Rezerw Materiałowych;
- 3) Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.;
- 4) Biuro do spraw Substancji Chemicznych;
- 5) Centralny Instytut Ochrony Pracy;
- 6) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Handlu i Usług;
- 7) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Rafinerii i Petrochemii;
- 8) Federacja Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego;
- 9) Forum Związków Zawodowych;
- 10) Fundacja Plastics Europe Polska;
- 11) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych;
- 12) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 13) Główny Inspektor Pracy;
- 14) Główny Inspektorat Sanitarny;
- 15) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 16) Instytut Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur;
- 17) Instytut Chemii Nieorganicznej;

- 18) Instytut Chemii Przemysłowej;
- 19) Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej;
- 20) Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych;
- 21) Instytut Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników;
- 22) Instytut Nawozów Sztucznych;
- 23) Instytut Ochrony Środowiska;
- 24) Instytut Przemysłu Organicznego;
- 25) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
- 26) Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
- 27) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
- 28) Komendant Główny Straży Granicznej;
- 29) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”;
- 30) Kongregacja Przemysłowo-Handlowa;
- 31) Krajowe Forum Chłodnictwa Związek Pracodawców;
- 32) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 33) Naczelna Organizacja Techniczna;
- 34) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług;
- 35) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 36) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 37) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pracowników Służby BHP;
- 38) Polfarmed – Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych;
- 39) Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych S.A.;
- 40) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości;
- 41) Polska Federacja Producentów Żywności;
- 42) Polska Izba Handlu;
- 43) Polska Izba Paliw Płynnych;
- 44) Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa;
- 45) Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- 46) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN;
- 47) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 48) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 49) Polski Komitet Normalizacyjny;
- 50) Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej;
- 51) Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego;
- 52) Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego;
- 53) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 54) Polskie Centrum Akredytacji;
- 55) Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości;
- 56) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 57) Stowarzyszenie Elektryków Polskich;
- 58) Stowarzyszenie Papierników Polskich;
- 59) Stowarzyszenie Polska Wódka;
- 60) Stowarzyszenie Producentów Cementu;
- 61) Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego;
- 62) Urząd Dozoru Technicznego;
- 63) Urząd Regulacji Energetyki;
- 64) Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych;
- 65) Urząd Zamówień Publicznych;
- 66) Związek Pracodawców „Polskie Szkło”;

67) Związek Rzemiosła Polskiego.

Uwagi zgłoszone przez Instytut Ochrony Środowiska i Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości zostały uwzględnione poprzez zmianę brzmienia zakazu na „Zakazuje się obrotu polegającego na sprzedaży dla konsumentów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”. Zgodnie z ustaleniami na konferencji uzgodnieniowej, nowy zaproponowany zapis został zaakceptowany przez powyższe podmioty.

3. Wpływ regulacji na:

a) sektor finansów publicznych w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

– przewiduje się, iż wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego,

b) rynek pracy:

– nie przewiduje się wpływu regulacji na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

– wprowadzenie zakazu wpłynie na konieczność zastąpienia w produktach przeznaczonych dla konsumentów alkoholu metylowego alkoholem etylowym. Przybliżona cena 1 000 litrów alkoholu metylowego wynosi 2300 zł natomiast skażonego alkoholu etylowego 4200 zł. Nie jest znana skala wykorzystania alkoholu metylowego, w związku z tym brak jest możliwości oszacowania skutków finansowych dla przedsiębiorstw. Można jednak podejrzewać, że przedsiębiorcy zrekompensują poniesione koszty podnosząc ceny swoich wyrobów. Obecnie na Polskim rynku znajdują się dwa typy produktów o podobnych właściwościach, pierwsze droższe zawierające w swoim składzie alkohol etylowy, drugie tańsze zawierające alkohol metylowy. Wprowadzenie rozporządzenia sprzyjać będzie konkurencyjności, ponieważ firmy produkujące te wyroby nie będą obniżać ich cen kosztem zdrowia i życia konsumentów. Można przewidywać, że rozporządzenie może zmniejszyć import metanolu, który sprowadzany jest głównie z Niemiec, oraz przełoży się na wzrost produkcji etanolu produkowanego w Polsce.

d) sytuację i rozwój regionalny:

– wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny.

4. Wskazanie źródeł finansowania

W związku z faktem, że projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych nie wskazuje się źródeł finansowania. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.